

La classe (Entre les murs)

DIRIGIDA PER LAURENT CANTET. PALMA D'OR AL FESTIVAL DE CANNES 2008

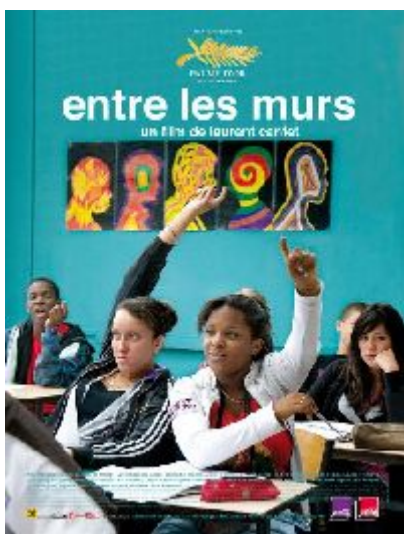
dimecres 10 de juny de 2009, per filosofem

Fitxa tècnica

- Any estrena: 2008
- Durada: 128 min.
- Direcció: Laurent Cantet
- Guió: Laurent Cantet; François Bégaudeau i Robin Campillo
- Fotografia: Pierre Milon, Catherine Pujol i Georgi Lazarevski
 - Muntatge: Robin Campillo i Stéphanie Léger
- Música: Olivier Mauvezin, Agnès Ravez i Jean-Pierre Laforce
 - Idioma: Francès
 - País: França
 - Subtítols: Castellà
 - Gènere: Drama

Sinopsi

La lluita diària

Provoca una sana enveja veure com el cinema francès ha estat capaç de fer dels problemes del sistema educatiu l'eix central d'alguns dels films més interessants dels darrers anys ("Hoy empieza todo", "Ser y tener"), especialment com les diferents aproximacions comparteixen una mirada que intenta defugir els clixés per enfocar la seva lent sobre els professors i la seva relació amb els alumnes. Ja succeïa a la segona de les esmentades, però aquesta capacitat d'escrutar el que succeeix dins d'una aula és portada a l'extrem a "La classe" ("Entre les murs") : les escenes que transcorren tant fóra d'ella com de l'institut són mínimes. No hi ha pròpiament una línia argumental, una història convencional amb principi, nus i desenllaç. Comença i acaba amb el primer i últim dia de curs però el que succeeix entremig no és tant la crònica d'un aprenentatge com el relat minut a minut d'una lluita constant entre un professor que creu en l'ensenyament sense càstigs, i un alumnat compost per un allau de nois i noies de múltiples procedències ètniques i que, en alguns casos, ni tan sols són capaços d'expressar-se correctament en francès.

Es tracta d'un combat en el que el professor no pot baixar la guàrdia en cap moment per evitar així caure als paranys dels seus alumnes, buscant la manera de que s'interessin en l'estudi de matèries que, segons ells, no els hi serviran per res.

Ningú és d'una sola peça : el professor apareix com una figura heroica, sí. Però també investida d'una humanitat que fa que no sigui immune a errors capaços d'arruïnar, en dos segons, l'escàs reït acumulat durant mesos de treball. El mateix succeeix amb uns alumnes (extraordinaris tots ells, malgrat tractar-se d'actors no professionals), que acaben per gaudir de la simpatia de l'espectador a través dels seus problemes domèstics, o per desesperar-nos pel seu entestament en seguir el camí equivocat que els expulsi de la partida.

Igualment, qualsevol aliança entre els alumnes i el professor es revela com a fràgil ja que aquest acaba sol davant tots ells i davant la mateixa direcció del centre. El film de Laurent Cantet obre multitud de portes sense oferir una solució, però inevitablement planteja una discussió sobre els reptes d'una societat canviant. Això, al cas francès, arriba fins i tot a posar en qüestió valors que fins fa poc es consideraven inatacables, com la pròpia consciència nacional. "La classe" esdevé una de les pel·lícules més lúcides, adultes i apassionants en molt temps sobre un tema tan tergiversat i simplificat pel cinema com és l'educatiu.

"La classe" va ser guardonada amb la Palma d'Or a la darrera edició del Festival de Cannes.

- Pel·lícula "La classe" (Ja no la podem veure "en línia", sense pagar)

Veure en línia : [la ressenya a CineClubDiòptria](#)